

Sygn. akt VII U 537/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Monika Roslan-Karasińska
Protokolant:	sekr. sądowy Aneta Rapacka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 marca 2019 r. w Warszawie

sprawy B. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek odwołania B. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 1 marca 2018 r., nr (...) -2017

1. umarza postępowanie w zakresie odwołania od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 1 marca 2018 r., nr (...) -2017 w zakresie zmienionym decyzją z dnia 17 kwietnia 2018 r. nr (...) -2017,
2. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala wartość kapitału początkowego odwołującej się B. G. na dzień 1 stycznia 1999r. w kwocie 82.818,34 zł (osiemdziesiąt dwa tysiące osiemset osiemnaście złotych 34/100), przyjmując, że podstawa wymiaru kapitału początkowego wynosi 650,49 zł (sześćset pięćdziesiąt złotych 49/100), a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 75,83%.

Sygn. akt VII U 537/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 marca 2018 r., znak: (...) -2017, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustalił dla wnioskodawczyni B. G. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 729,48 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od dnia 1 stycznia 1989 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 59,75%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego organ rentowy ustalił w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, wynoszącego 59,75% przez kwotę bazową, tj. 1.220,89 zł określoną w ustawie powołanej w części I decyzji ($59,75\% \times 1.220,89 \text{ zł} = 729,48 \text{ zł}$), okresy składkowe w łącznym wymiarze 7 lat, 4 miesięcy i 15 dni tj.

88 miesięcy, współczynnik proporcjonalny do wieku oraz okresu składkowego w wysokości 44,94% oraz średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 209 miesięcy. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 42.050,80 zł (decyzja z dnia 1 marca 2018 r., znak: (...) -2017 k. 10-11, tom I a.r.).

B. G. w dniu 26 marca 2018 r. złożyła, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 1 marca 2018 r., znak: (...) -2017, o ponownym ustaleniu kapitału początkowego, w części w jakiej organ rentowy nie uwzględnił do wyliczenia kapitału początkowego okresów jej zatrudnienia: od dnia 1 maja 1978 r. do dnia 31 stycznia 1982 r. w Zakładzie Gastronomii i Handlu (...) w G. oraz okresu od dnia 2 lutego 1982 r. do dnia 15 marca 1983 r. w Klubie (...) Zarządzie Głównym (...) w W.. Ubezpieczona podała, że z powyższych okresów zatrudnienia nie zachowała się żadna dokumentacja pracownicza oraz płacowa, a powyższe zakłady pracy zostały zlikwidowane w 1989 r. Dodała także, że nie posiada świadectw pracy wystawionych przez w/w pracodawców, natomiast w jej starym dowodzie osobistym zachowały się pieczętki i adnotacje, wskazujące na początek oraz koniec zatrudnienia w obu zakładach pracy. Ponadto ubezpieczona stwierdziła również, że wpisów w dowodzie osobistym dotyczących warunków zatrudnienia dokonywał tylko upoważniony do tego pracownik kadr na podstawie posiadanych dokumentów dotyczących zatrudnionej osoby. Stąd też – w jej ocenie – wpisy te i pieczętki powinny stanowić podstawę uwzględnienia podanych okresów zatrudnienia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych przy obliczaniu kapitału początkowego. Biorąc powyższe pod uwagę, ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i zaliczenie do jej stażu pracy spornych okresów zatrudnienia z lat 1978-1983 (odwołanie z dnia 26 marca 2018 r. k. 3-4 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 17 października 2017 r. wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z dnia 1 marca 2018 r., znak: (...) -2017 na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. i umorzenie postępowania na podstawie art. 477¹³ k.p.c. w zakresie, w jakim decyzja z dnia 1 marca 2018 r. została zmieniona przez decyzję z dnia 17 kwietnia 2018 r., znak: (...) -2017.

W uzasadnieniu swego stanowiska Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że nie uwzględnił przy ponownym obliczaniu wartości kapitału początkowego B. G. okresów zatrudnienia od dnia 1 maja 1978 r. do dnia 31 stycznia 1982 r. w Zakładzie Gastronomii i Handlu (...) w G. ponieważ ubezpieczona przedłożyła wyłącznie legitymację ubezpieczeniową, z której nie wynika gdzie konkretnie była zatrudniona i w jakim okresie oraz okresu zatrudnienia od dnia 16 marca 1983 r. do dnia 31 maja 1983 r. w Klubie (...) Zarządzie Głównym (...) w W., gdyż okres ten nie został wystarczająco udowodniony m.in. za pomocą świadectwa pracy. Organ rentowy wskazał, że zgodnie z treścią art. 116 ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2019 r. poz. 39) do wniosku w sprawie przyznania świadczeń powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości, określone w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Dodał także, że w dniu 26 marca 2018 r. ubezpieczona przedłożyła kolejne dokumenty w oparciu, o które w dniu 17 kwietnia 2018 r. została wydana decyzja ponownie ustalająca wysokość kapitału początkowego z uwzględnieniem okresu zatrudnienia od dnia 1 czerwca 1983 r. do dnia 30 września 1992 r. w (...) Sp. z o.o. (odpowiedź na odwołanie z dnia 17 października 2017 r., k. 5 tom I a.r.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona B. G., urodzona w dniu (...) w W., w okresie od dnia 1 maja 1978 r. do dnia 31 maja 1983 r. była zatrudniona w Zakładzie Gastronomii i Handlu (...) w G. – Cocktail Bar (...) z siedzibą w W. na stanowisku Kierownika Cocktail Baru (...) z siedzibą w W. za wynagrodzeniem ustalonym według kalkulacji do umowy zlecenia na warunkach agencji zryczałtowanej. Następnie w okresie od dnia 1 czerwca 1983 r. do dnia 30 września 1992 r. ubezpieczona była zatrudniona w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. Przedsiębiorstwie (...) przy ul. (...) w W.. Z kolei w okresie od dnia 2 lutego 1982 r. do dnia 15 marca 1983 r. ubezpieczona świadczyła pracę na rzecz Stowarzyszenia (...) z siedzibą w W.. W legitymacji ubezpieczeniowej B. G. został dokonany wpis o zatrudnieniu w w/w zakładzie pracy ze wskazaniem następujących dat 29 sierpnia 1978 r., 5 stycznia 1979 r., 21 kwietnia 1979 r., 1 sierpnia 1979 r. i 8 listopada 1979 r. – Zakład Gastronomii i Handlu (...), 26 lutego 1980 r., 16 maja 1980 r. i 31 lipca 1980 r. - Zakład Gastronomii i Handlu Zakład (...), 29 października 1980 r. i 3 czerwca 1981 r. - Zakład Gastronomii i Handlu (...) w G. Cocktail Bar (...) w W.

oraz 28 lutego 1983 r. – Stowarzyszenie (...) w W. (informacja o okresach składkowych i nieskładkowych, świadectwo pracy z dnia 30 maja 1995 r., legitymacja ubezpieczeniowa – nienumerowane karty dokumentacji zgromadzonej w tomie I a.r.).

W okresie od dnia 1 października 1992 r. do dnia 1 marca 2001 r. ubezpieczona B. G. prowadziła własną pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie umowy licencyjnej zawartej z (...) Sp. z o.o. Przedsiębiorstwem (...) z siedzibą w W.. Z tytułu prowadzenia w/w działalności gospodarczej ubezpieczona podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w okresie od dnia 1 października 1992 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. Wysokość podstawy wymiaru składek ubezpieczonej kształtowała się w następujący sposób: październik-grudzień 1992 r. – 7.590.000,00 zł, 1993 r.-1994 r. – po 64.800.000 zł, 1995 r. – 7.321,00 zł, 1996 r. – 7.489,10 zł, 1997 r. – 7.517,83 zł i 1998 r. – 8.540,62 zł (informacja o okresach składkowych i nieskładkowych, zaświadczenie z dnia 9 marca 2004 r. – nienumerowane karty dokumentacji zgromadzonej w tomie I a.r.).

Decyzją z dnia 24 października 2017 r., znak: (...) -2017, Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W., działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustalił dla wnioskodawczyni B. G. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 729,48 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od dnia 1 stycznia 1989 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 59,75%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego organ rentowy ustalił w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, wynoszącego 59,75% przez kwotę bazową, tj. 1.220,89 zł określoną w ustawie powołanej w części I decyzji ($59,75\% \times 1.220,89 \text{ zł} = 729,48 \text{ zł}$), okresy składkowe w łącznym wymiarze 6 lat i 3 miesięcy tj. 75 miesięcy, współczynnik proporcjonalny do wieku oraz okresu składkowego w wysokości 41,37% oraz średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 209 miesięcy. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 37.730,77 zł (decyzja z dnia 24 października 2017 r., znak: (...) -2017 k. 3-4, tom II a.r.).

W dniu 28 września 2017 r. ubezpieczona B. G. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. wniosek o emeryturę z powszechnego wieku emerytalnego. Decyzją organu rentowego z dnia 25 października 2017 r., znak: (...), ubezpieczonej została przyznana zaliczka na poczet przysługującej emerytury od dnia 1 października 2017 r. Organ rentowy wskazał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Jednocześnie zaznaczył, że emerytura stanowi równowartość kwoty, będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Organ rentowy, ustalając wysokość świadczenia emerytalnego w systemie zdefiniowanej składki, przyjął kwotę składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 15.411,31 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 140.923,22 zł oraz średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 262,50 miesięcy. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ww. ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i wyniosła do wypłaty 595,56 zł brutto. Organ rentowy wskazał, że decyzja ma charakter zaliczkowy, natomiast ostateczne ustalenie wysokości świadczenia nastąpi po dostarczeniu dokumentów wymienionych w decyzji o ustaleniu kapitału początkowego (decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 25 października 2017 r., znak: (...)- nienumerowane karty dokumentacji zgromadzonej w tomie I a.r.).

Następnie decyzją z dnia 1 marca 2018 r., znak: (...) -2017, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponownie ustalił dla wnioskodawczyni B. G. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 729,48 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od dnia 1 stycznia 1989 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego

wyniósł 59,75%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego organ rentowy ustalił w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, wynoszącego 59,75% przez kwotę bazową, tj. 1.220,89 zł określoną w ustawie powołanej w części I decyzji ($59,75\% \times 1.220,89 \text{ zł} = 729,48 \text{ zł}$), okresy składkowe w łącznym wymiarze 7 lat, 4 miesięcy i 15 dni tj. 88 miesięcy, współczynnik proporcjonalny do wieku oraz okresu składkowego w wysokości 44,94% oraz średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 209 miesięcy. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 42.050,80 zł (decyzja z dnia 1 marca 2018 r., znak: (...) -2017 k. 10-11, tom I a.r.).

W dniu 26 marca 2018 r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym dodatkowe dokumenty konieczne do ustalenia wartości kapitału początkowego, tj. umowy o pracę z dnia 22 maja 1989 r. i z dnia 29 września 1992 r. zawarte przez ubezpieczoną B. G. z (...) Sp. z o.o. Przedsiębiorstwem (...) z siedzibą w W.. W oparciu o powyższe dokumenty, decyzją z dnia 17 kwietnia 2018 r. znak: (...) -2017, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego, po raz kolejny ustalił wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 650,49 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od dnia 1 stycznia 1989 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 53,28%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego organ rentowy ustalił w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, wynoszącego 53,28% przez kwotę bazową, tj. 1.220,89 zł określoną w ustawie powołanej w części I decyzji, okresy składkowe w łącznym wymiarze 16 lat, 8 miesięcy i 15 dni tj. 200 miesięcy, współczynnik proporcjonalny do wieku oraz okresu składkowego w wysokości 68,23% oraz średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 209 miesięcy. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 71.243,92 zł (decyzja z dnia 1 marca 2018 r., znak: (...) -2017 k. 10-11, tom I a.r.).

Od decyzji z dnia 1 marca 2018 r., znak: (...) -2017, ubezpieczona złożyła odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 26 marca 2018 r. k. 3-4 a.s.).

W wykonaniu zobowiązania Sądu z dnia 10 grudnia 2018 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w piśmie procesowym z dnia 14 stycznia 2019 r. wyliczył hipotetyczną wysokość kapitału początkowego ubezpieczonej przy uwzględnieniu, jako okresów składkowych spornych okresów zatrudnienia od dnia 1 maja 1978 r. do dnia 31 stycznia 1982 r. w (...) oraz w okresie zatrudnienia od dnia 1 lutego 1982 r. do dnia 15 marca 1983 r. w (...) Klubie (...) przy przyjęciu, że odwołująca w dniu (...) urodziła córkę i korzystała z urlopu macierzyńskiego i wypoczynkowego. Organ rentowy zaznaczył, że przy powyższych założeniach wartość hipotetycznie ustalonego kapitału początkowego wynosi 82.818,34 zł (pismo procesowe z dnia 14 stycznia 2019 r. k. 21, pismo procesowe z dnia 27 lutego 2019 r. k. 28 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach niniejszej sprawy, jak również w aktach rentowych odwołującej. Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie w jakim Sąd Okręgowy oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony sporu kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Postępowanie w sprawie z odwołania B. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 1 marca 2018 r., znak: (...) -2017 w części podlegało umorzeniu, zaś w pozostałym zakresie Sąd odwołanie uwzględnił.

Z uwagi na przedmiot sporu tytułem wstępu podkreślania wymaga, że B. G., jako osobie urodzonej pod dniem 31 grudnia 1948 r., przysługuje prawo do emerytury w myśl art. 24 i następnych ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2019 r., poz. 39), zwanej dalej ustawą emerytalną. Wymieniony przepis art. 24 wskazuje, że ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego, co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. Zasady obliczania wysokości emerytury określonej w art. 24 zostały

ustalone w art. 25-26 ustawy emerytalnej. W myśl art. 26 emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 ustawy przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183 ustawy. Z kolei z art. 25 ust. 1 ustawy wynika, że podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 ustawy, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

W świetle zacytowanych przepisów jednym z podstawowych elementów obliczenia wysokości przyznanej ubezpieczonemu emerytury jest kapitał początkowy. Zgodnie z art. 173 ust. 1-3 ustawy emerytalnej ustala się go dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat. Jego wartość ustala się na dzień wejścia w życie ustawy. Z kolei w myśl art. 174 ust. 1 i 2 ww. ustawy, wyliczenia kapitału dokonuje się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Ustala się podstawę wymiaru w oparciu o zasady określone w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, to jest z okresu kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych przed dniem 1 stycznia 1999 r. (art. 15 ust. 1) bądź z okresu 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (art. 15 ust. 6). Ponadto, przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: okresy składkowe, o których mowa w art. 6, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt. 5 oraz okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt. 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2. Sąd Okręgowy, rozpoznając odwołanie B. G., podzielił stanowisko Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., co do konieczności zastosowania art. 477¹³ § 1 k.p.c. Wskazany przepis stanowi, że zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji lub przez wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności zaskarżonego orzeczenia przed rozstrzygnięciem sprawy przez Sąd - przez wydanie decyzji lub orzeczenia uwzględniającego w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. W rozpatrywanej sprawie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 17 kwietnia 2018 r. znak: (...) - 2017, wydaną w sprawie ponownego ustalenia kapitału początkowego zmienił decyzję zaskarżoną przez B. G. z dnia 1 marca 2018 r. w ten sposób, że ustalając kapitał początkowy, uwzględnił okres zatrudnienia odwołującej od dnia 1 czerwca 1983 r. do dnia 30 września 1992 r. w (...) Sp. z o.o. Przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w W.. Powyższa okoliczność wynika wprost ze stanowiska organu rentowego przedstawionego w odpowiedzi na odwołanie z dnia 19 kwietnia 2018 r., w której ZUS wskazywał na dokonanie powyższej zmiany, a także z analizy decyzji z dnia 17 kwietnia 2018 r. W konsekwencji w odniesieniu do wskazanego powyżej okresu zatrudnienia żądanie B. G. zostało zaspokojone. W związku z powyższym w tym zakresie zaistniały przesłanki do umorzenia postępowania na podstawie art. 477¹³ § 1 k.p.c., o czym Sąd Okręgowy orzekł w pkt. 1 sentencji wyroku.

Wobec powyższego, sporne pozostawały nadal okresy zatrudnienia ubezpieczonej od dnia 1 maja 1978 r. do dnia 31 stycznia 1982 r. w Zakładzie Gastronomii i Handlu (...) w G. oraz od dnia 2 lutego 1982 r. do dnia 15 marca 1983 r. w Klubie (...) Zarządzie Głównym (...) w W.. W tym miejscu warto podkreślić, że w postępowaniu przed organem rentowym, stosownie do treści przepisu § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1214) środkiem dowodowym, stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty, są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Zgodnie zaś z § 27 ww. rozporządzenia dowody z dokumentów, pisemne zeznania świadków oraz pisemne oświadczenia zainteresowanego powinny być dołączone do wniosku w oryginale. Postępowanie przed organem rentowym ma charakter administracyjnoprawny, tocząc się w ramach wyznaczonych, co do zasady przez przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Po wniesieniu odwołania od decyzji organu

rentowego, zostaje jednak wszczęte postępowanie sądowe prowadzone już tylko w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania cywilnego. Podstawowym celem tego postępowania jest rozstrzygnięcie sprawy po dostatecznym, wszechstronnym wyjaśnieniu okoliczności spornych. Według 473 § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem nie stosuje się żadnych ograniczeń dowodowych. Wynika z tego, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane i celowe. Sąd nie jest zatem w szczególności związany środkami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi (por. uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984 r., III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 2 lutego 1996 r., II URN 3/95). Zgodnie z przepisem art. 233 § 1 k.p.c., Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Swobodna ocena dowodów dokonywana jest przez pryzmat własnych przekonań Sądu, jego wiedzy i posiadanego zasobu doświadczeń życiowych, ale powinna także uwzględniać wymagania prawa procesowego oraz reguły logicznego myślenia, według których Sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i - wając ich moc oraz wiarygodność - odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1999 r., II UKN 685/98).

W rozpatrywanej sprawie, przedmiot sporu sprowadzał się wyłącznie do ustalenia, czy w podstawie wymiaru kapitału początkowego B. G. można było uwzględnić wysokość wynagrodzenia otrzymywanego przez nią w latach 1978-1983, wynikającego z wpisów dokonanych w – złożonej do akt ZUS - legitymacji ubezpieczeniowej. Organ rentowy uznał, że jest to niemożliwe z uwagi na brak wskazania konkretnych okresów zatrudnienia ubezpieczonej w w/w zakładach pracy. Faktem jest, że dokonane na stronie 6 i następnych legitymacji wpisy o okresach zatrudnienia wskazują na pojedyncze daty zatrudnienia, tj. 29 sierpnia 1978 r., 5 stycznia 1979 r., 21 kwietnia 1979 r., 1 sierpnia 1979 r. i 8 listopada 1979 r. – Zakład Gastronomii i Handlu (...), 26 lutego 1980 r., 16 maja 1980 r. i 31 lipca 1980 r. - Zakład Gastronomii i Handlu Zakład (...), 29 października 1980 r. i 3 czerwca 1981 r. - Zakład Gastronomii i Handlu (...) w G. Cocktail Bar (...) w W. oraz 28 lutego 1983 r. – Stowarzyszenie (...) w W., niemniej jednak daty te wskazują na ciągłość zatrudnienia ubezpieczonej w w/w zakładach pracy. Okoliczność braku wpisania pełnych okresów zatrudnienia, na co wskazuje organ rentowy, nie może dyskwalifikować powyższych adnotacji. Podkreślić należy, że argumentacja organu rentowego w tym zakresie oparta została na wątpliwych merytorycznie przesłankach. Uzasadnienie braku uwzględnienia wyżej wskazanych okresów zatrudnienia ubezpieczonej, jako okresów składkowych wymienionych w legitymacji ubezpieczeniowej oparte zostało jedynie na subiektywnej ocenie dokumentów odwołującej i podważeniu ich wiarygodności, przy jednoczesnej pełnej świadomości tego, że ubezpieczona nie ma innej możliwości udowodnienia powyższego zatrudnienia, albowiem oba zakłady pracy zostały zlikwidowane i nie zachowała się żadna dokumentacja osobowo-płacowa. Co istotne także, przy powyższych adnotacjach znajduje się pieczęć zakładu pracy i podpis osoby upoważnionej do ich wystawienia. Na stronie 82 legitymacji wskazane także zostało, że od dnia 1 maja 1978 r. ubezpieczona była zatrudniona w Zakładzie Gastronomii i Handlu (...) w G. Cocktail Bar (...) w W. na stanowisku kierownika sali, a następnie począwszy od dnia 2 listopada 1978 r. na stanowisku kierownika sklepu. Z kolei w okresie od dnia 2 lutego 1982 r. do dnia 15 marca 1983 r. wykonywała pracę na rzecz Klubu (...) Zarządu Głównego (...) w W.. W tej sytuacji bezpodstawne jest deprecjonowanie dokumentów przedłożonych przez ubezpieczoną, które jako jedyne wskazują na przebieg zatrudnienia odwołującej w w/w zakładach pracy – albowiem zgodnie z ówczesnie obowiązującymi przepisami wszystkie dokumenty płacowe ulegały zniszczeniu po 12 latach przechowywania. W odniesieniu do dokumentu w postaci legitymacji ubezpieczeniowej odwołującej i zawartych w niej wpisów Sąd Okręgowy doszedł zatem do przekonania, że stanowi on wiarygodny i miarodajny dowód dla poczynionych ustaleń, co do spornych okresów zatrudnienia B. G. w w/w zakładach pracy. Wobec powyższego rozstrzygnięcie organu rentowego zawarte w decyzji z dnia 1 marca 2018 r. w zakresie nieuwzględnienia, jako składkowych okresów zatrudnienia odwołującej od dnia 1 maja 1978 r. do dnia 31 stycznia 1982 r. i od dnia 16 marca 1983 r. do dnia 31 maja 1983 r., należy uznać za nieprawidłowe.

Mając powyższe na uwadze, w pkt. 3 wyroku, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. z dnia 1 marca 2018 r., znak: (...) -2017 w ten sposób, że ustalił wartość kapitału początkowego w odwołującej B. G. na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 82.818,34 zł, przyjmując, że podstawa wymiaru kapitału początkowego wynosi 650,49 zł, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 75,83%.

ZARZĄDZENIE

(...)

M.St.